صحة اسماء النسب في لوقا 3, 33

Holy_bible_1

الشبهة

في الترجمه الشعبيه يقول لوقا 3: 33

بْنِ عَمِّينَادَابَ، بْنِ أَرَامَ، بْنِ حَصْرُونَ، بْنِ فَارِصَ، بْنِ يَهُوذَا،33

ولكن بمراجعة باقي الترجمات وجد هناك اختلاف في الاسماء فاي التراجم اصح ؟

الرد

لدراسة الموضوع نبدا بدراسة التراجم المختلفة

التراجم العربي

التي لاتحتوي علي ادمين

فانديك

33 بْنِ عَمِّينَادَابَ بْنِ آرَامَ بْنِ حَصْرُونَ بْنِ فَارِصَ بْنِ يَهُوذَا

الحياه

33 بن عميناداب بن أرام بن حصرون، بن فارص بن يهوذا،

الساره

33 بن عميناداب، بن أدمي، بن عرني، بن حصرون، بن فارص، بن يهوذا،

اليسوعيه

33 بن عميناداب، بن أدمين، بن عرني، بن حصرون، بن فارص، بن يهوذا،

المشتركه

لو-3-33: بنِ عَمِّيناداب، بنِ أدمي، بنِ عرني، بنِ حَصرونَ، بنِ فارِصَ، بنِ يَهوذا،

البولسيه

لو-3-33: بْنِ عَمِّينادابَ، بْنِ أَدْمينَ، بْنِ عَرْنيَ، بْنِ حَصْرونَ، بْنِ فارَصَ، بْنِ يَهوذا،

الكاثوليكية

لو-3-33: بنِ عَمِّينادابَ، بنِ أَدْمِيَن، بنِ عَرْني، بنِ حَصْرونَ، بنِ فارَصَ، بنِ يَهوذا،

ونجد اختلاف بعض التراجم

اولا مابين عميناداب وحصرون اسم ارام

وثانيا مابين عميناداب وحصرون اسمين ادمين وعرني (ادمي او ادمين وهو حرف الني لذلك لم اعتبره فرق مهم وبخاصه انه في التراجم التي لا تمثل النص المسلم)

وبعد دراسة التراجم العربي نبدا معا في دراسة التراجم الانجليزي التي اكثر تعقيدا في الحقيقه

اولا التي تمثل النص التقليدي وكتبت ارام

Luk 3:33

(Bishops) Whiche was the sonne of Aminadab, whiche was the sonne of Aram, whiche was the sonne of Esron, whiche was the sonne of Phares, whiche was the sonne of Iuda:

(Darby) of Aminadab, of Aram, of Esrom, of Phares, of Juda,

(DRB) Who was of Aminadab, who was of Aram, who was of Esron, who was of Phares, who was of Judas,

(FDB) d'Aminadab, d'Aram, d'Esrom, de Pharès, de Juda,

(GEB) des Aminadab, des Aram, des Esrom, des Phares, des Juda,

(Geneva) The sonne of Aminadab, the sonne of Aram, the sonne of Esrom, the sonne of Phares, the sonne of Iuda,

(GLB) der war ein Sohn Amminadabs, der war ein Sohn Rams, der war ein Sohn Hezrons, der war ein Sohn des Perez, der war ein Sohn Juda's,

(GSB) des Aminadab, des Aram, des Esrom, des Perez, des Juda,

(KJV) Which was *the son* of Aminadab, which was *the son* of Aram, which was *the son* of Esrom, which was *the son* of Phares, which was *the son* of Juda,

(KJV-1611) Which was the sonne of Aminadab, which was the sonne of Aram, which was the sonne of Esrom, which was the sonne of Phares, which was the sonne of Iuda,

(KJVA) Which was *the son* of Aminadab, which was *the son* of Aram, which was *the son* of Esrom, which was *the son* of Phares, which was *the son* of Juda,

(LITV) the *son* of Amminadab, the *son* of Aram, the *son* of Hezron, the *son* of Pharez, the *son* of Judah,

(MKJV) *son of* of Amminadab, *son of* of Ram, *son of* of Hezron, *son of* of Pharez, *son of* of Judah,

(Murdock) the son of Amminadab, the son of Ram, the son of Hezron, the son of Pharez, the son of Judah

(Webster) Who was *the son* of Aminadab, who was *the son* of Aram, who was *the son* of Esrom, who was *the son* of Phares, who was *the son* of Judah,

(YLT) the *son* of Amminadab, the *son* of Aram, the *son* of Esrom, the *son* of Pharez,

(17)

الاختلاف الثاني

التي كتبت عرني مكان ارام

(ASV) the *son* of Amminadab, the *son* of Arni, the *son* of Hezron, the *son* of Perez, the *son* of Judah,

(BBE) The son of Amminadab, the son of Arni, the son of Hezron, the son of Perez, the son of Judah,

(CEV) Amminadab, Admin, Arni, Hezron, Perez, Judah,

(RV) the *son* of Amminadab, the *son* of Arni, the *son* of Hezron, the *son* of Perez, the *son* of Judah,

(4)

ثالثا

التي كتبت ادمين وعريني مكان ارام

(ESV) the son of Amminadab, the son of Admin, the son of Arni, the son of Hezron, the son of Perez, the son of Judah,

(GNB) the son of Amminadab, the son of Admin, the son of Arni, the son of Hezron, the son of Perez, the son of Judah,

(GW) son of Amminadab, son of Admin, son of Arni, son of Hezron, son of Perez, son of Judah,

(ISV) the son of Amminadab, the son of Admin, the son of Arni, the son of Hezron, the son of Perez, the son of Judah,

(WNT) son of Amminadab, son of Admin, son of Arni, son of Hezron, son of Perez, son of Judah,

(5)

واخيرا

ترجمه واحده كتبت ارام واضافت يورام

(EMTV) the *son* of Amminadab, the *son* of Aram, the *son* of Joram, the *son* of Hezron, the *son* of Perez, the *son* of Judah,

17 ارام – 4 عرني – 5 ادمين وعرني - 1 ارام ويورام

ونلاحظ ايضا ان التي تمثل النص التقليدي المسلم لم تختلف معا ولكن التي تمثل النص النقدي اختلفت معا

وقبل دراسة المخطوطات ندرس معا النسخ اليوناني

اولا التي تحتوي علي ارام

(GNT) τοῦ ᾿Αμιναδάβ, τοῦ ᾿Αράμ, τοῦ ᾿Εσρώμ, τοῦ Φαρές, τοῦ ᾿Ιούδα,

KATA ΛΟΥΚΑΝ 3:33 Greek NT: Stephanus Textus Receptus (1550, with accents)

τοῦ Ἀμιναδὰβ τοῦ Ἀράμ, τοῦ Ἑσρὼμ τοῦ Φάρες τοῦ Ἰούδα

KATA ΛΟΥΚΑΝ 3:33 Greek NT: Byzantine/Majority Text (2000)

του αμιναδαβ του αραμ του εσρωμ του φαρες του ιουδα

KATA ΛΟΥΚΑΝ 3:33 Greek NT: Textus Receptus (1550)

του αμιναδαβ του αραμ του εσρωμ του φαρες του ιουδα

KATA ΛΟΥΚΑΝ 3:33 Greek NT: Textus Receptus (1894)

του αμιναδαβ του αραμ του εσρωμ του φαρες του ιουδα

ثانيا

ترجمه تحتوي علي ارام ويورام

KATA ΛΟΥΚΑΝ 3:33 Greek NT: Greek Orthodox Church

τοῦ Ἀμιναδάβ, τοῦ Ἀράμ, τοῦ Ἰωράμ, τοῦ Ἑσρώμ, τοῦ Φαρές, τοῦ Ἰούδα,

ثالثا تشيندوف الذي وضع ادمين وعرني

KATA ΛΟΥΚΑΝ 3:33 Greek NT: Tischendorf 8th Ed.

του αμιναδαβ του αδμειν του αρνει του εσρωμ του φαρες του ιουδα

رابعا وستكوت التي تحتوي علي شئ غريب وهو حزف عميناداب ووضع مكانه ادمين وحزف ارام ووضع مكانه عريني

KATA ΛΟΥΚΑΝ 3:33 Greek NT: Westcott/Hort

του αδμιν του αρνι του εσρωμ του φαρες του ιουδα

ونجد ان كل نسخ والتراجم التي تمثل النص المسلم كتبت ارام ولم تختلف معا ولكن النسخ التي تمثل النص النقضي اختلفت معا كثيرا

المخطوطات

اولا موقف السينائية

صورتها

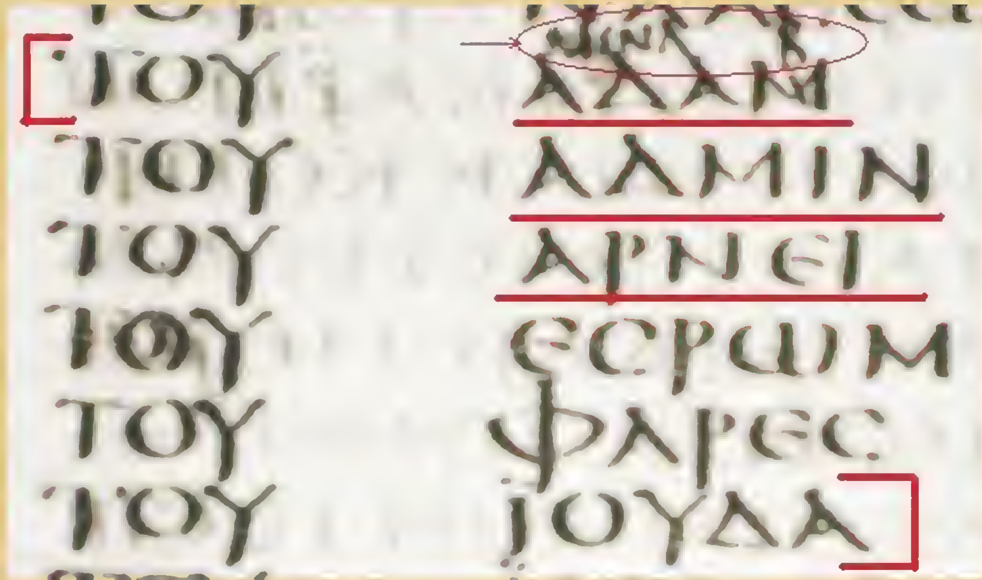
ΚΑΙ ΙΥ ΒΑΠΤΙCΘΕΝΤΟC
ΚΑΙ ΠΡΟCΕΥΧΟΜΕ
ΝΟΥ ΑΝΕΩΧΘΗ
ΝΑΙ ΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟΝ
ΚΑΙ ΚΑΤΑΒΗΝΑΙ ΤΟ
ΠΝΑ ΤΟ ΑΓΙΟΝ CΩ
ΜΑΤΙΚΩ ΕΙΔΕΙ ΩC
ΠΕΡΙCΤΕΡΑΝ ΕΠ ΑΥ
ΤΟΝ ΚΑΙ ΦΩΝΗΝ
ΕΞ ΟΥΡΑΝΟΥ ΓΕΝΕ
CΘΑΙ CΥ ΕΙ Ο ΥC ΜΟΥ
Ο ΑΓΑΠΗΤΟC ΕΝ CΟΙ
ΕΥΔΟΚΗCΑ ΚΑΙ ΑΥ
ΙΑ ΤΟC ΗΝ ΙC ΑΡΧΟΜΕ
ΝΟC ΩCΕΙ ΕΤΩΝ
Λ ΩΝ ΥΙΟC ΩC ΕΝΟ
ΜΙΖΕΤΟ ΙΩCΗΦ
ΤΟΥ ΗΛΕΙ
ΤΟΥ ΜΑΘΘΑΘ
ΤΟΥ ΛΕΥΕΙ
ΤΟΥ ΜΕΛΧΕΙ
ΤΟΥ ΙΑΝΝΑΙ
ΤΟΥ ΙΩCΗΦ
ΤΟΥ ΜΑΤΤΑΘΙΟΥ
ΤΟΥ ΑΜΩC
ΤΟΥ ΝΑΟΥΜ
ΤΟΥ ΕCΛΕΙ
ΤΟΥ ΝΑΓΓΑΙ
ΤΟΥ ΜΑΑΘ
ΤΟΥ ΜΑΤΤΑΘΙΟΥ
ΤΟΥ CΕΜΕΕΙΝ
ΤΟΥ ΙΩCΗΧ
ΤΟΥ ΙΩΔΑ
ΤΟΥ ΙΩΑΝΑΝ
ΤΟΥ ΡΗCΑ
ΤΟΥ ΖΟΡΟΒΑΒΕΛ
ΤΟΥ CΑΛΑΘΙΗΛ
ΤΟΥ ΝΗΡΕΙ
ΤΟΥ ΜΕΛΧΕΙ
ΤΟΥ ΑΔΔΕΙ
ΤΟΥ ΚΩCΑΜ
ΤΟΥ ΕΛΜΑΔΑΜ
ΤΟΥ ΗΡ
ΤΟΥ ΙΗCΟΥ
ΤΟΥ ΕΛΙΕΖΕΡ
ΤΟΥ ΙΩΡΙΜ
ΤΟΥ ΜΑΘΘΑΘ
ΤΟΥ ΛΕΥΕΙ

ΤΟΥ CΥΜΕΩΝ
ΤΟΥ ΙΟΥΔΑ
ΤΟΥ ΙΩCΗΦ
ΤΟΥ ΙΩΝΑΜ
ΤΟΥ ΕΛΙΑΚΕΙΜ
ΤΟΥ ΜΕΛΕΑ
ΤΟΥ ΜΕΝΝΑ
ΤΟΥ ΜΑΤΤΑΘΑ
ΤΟΥ ΝΑΘΑΜ
ΤΟΥ ΔΑΔ
ΤΟΥ ΙΕCCΑΙ
ΤΟΥ ΙΩΒΗΔ
ΤΟΥ ΒΟΟC
ΤΟΥ CΑΛΑΜΩΝ
ΤΟΥ ΝΑΑCCΩΝ
ΤΟΥ ΑΔΑΜ
ΤΟΥ ΑΔΜΗΙΝ
ΤΟΥ ΑΡΝΕΙ
ΤΟΥ ΕCΡΩΜ
ΤΟΥ ΦΑΡΕC
ΤΟΥ ΙΟΥΔΑ
ΤΟΥ ΙΑΚΩΒ
ΤΟΥ ΙCΑΚ
ΤΟΥ ΑΒΡΑΑΜ
ΤΟΥ ΘΑΡΑ
ΤΟΥ ΝΑΧΩΡ
ΤΟΥ CΕΡΟΥΧ
ΤΟΥ ΡΑΓΑΥ
ΤΟΥ ΦΑΛΕΚ
ΤΟΥ ΕΒΕΡ
ΤΟΥ CΑΛΑ
ΤΟΥ ΚΑΙΝΑΜ
ΤΟΥ ΑΡΦΑΞΑΔ
ΤΟΥ CΗΜ
ΤΟΥ ΝΩΕ
ΤΟΥ ΛΑΜΕΧ
ΤΟΥ ΜΑΘΟΥCΑΛΑ
ΤΟΥ ΕΝΩΧ
ΤΟΥ ΙΑΡΕΤ
ΤΟΥ ΜΕΛΕΛΕΗΛ
ΤΟΥ ΚΑΙΝΑΜ
ΤΟΥ ΕΝΩC
ΤΟΥ CΗΘ
ΤΟΥ ΑΔΑΜ
ΤΟΥ ΘΥ
ΙΓ ΙC ΔΕ ΠΛΗΡΗC ΠΝC
Β ΑΓΙΟΥ ΑΠΟ ΤΟΥ ΙΟΡ
ΔΑΝΟΥ ΚΑΙ ΗΓΕΤΟ

ΤΟ ΕΝ ΤΩ ΠΝΙ ΕΝ ΤΗ
ΕΡΗΜΩ ΗΜΕΡΑC Μ
ΠΕΙΡΑΖΟΜΕΝΟC
ΥΠΟ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ
ΙΔ ΚΑΙ ΟΥΚ ΕΦΑΓΕΝ Ο
ΥΔΕΝ ΕΝ ΤΑΙC
ΗΜΕΡΑΙC ΕΚΕΙΝΑΙC
ΚΑΙ CΥΝΤΕΛΕCΘΕΙCΩΝ
ΑΥΤΩΝ ΕΠΕΙΝΑCΕ
ΕΙΠΕΝ ΔΕ ΑΥΤΩ Ο
ΔΙΑΒΟΛΟC ΕΙ ΥC ΕΙ
ΤΟΥ ΘΥ ΕΙΠΕ ΤΩ ΛΙΘΩ
ΤΟΥΤΩ ΙΝΑ ΓΕΝΗ
ΤΑΙ ΑΡΤΟC
ΚΑΙ ΑΠΕΚΡΙΘΗ ΠΡΟC
ΑΥΤΟΝ Ο ΙC ΓΕΓΡΑ
ΠΤΑΙ ΟΤΙ ΟΥΚ ΕΠ ΑΡ
ΤΩ ΜΟΝΩ ΖΗCΕ
ΤΑΙ Ο ΑΝΘΡΩΠΟC
ΚΑΙ ΑΝΑΓΑΓΩΝ ΑΥ
ΤΟΝ ΕΔΕΙΞΕΝ ΑΥΤΩ
ΠΑCΑC ΤΑC ΒΑCΙΛΙ
ΑC ΤΗC ΟΙΚΟΥΜΕ
ΝΗC ΕΝ CΤΙΓΜΗ
ΧΡΟΝΟΥ ΚΑΙ ΕΙΠΕΝ
ΑΥΤΩ Ο ΔΙΑΒΟΛΟC
CΟΙ ΔΩCΩ ΤΗΝ Ε
ΞΟΥCΙΑΝ ΤΑΥΤΗΝ
ΠΑCΑΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΔΟ
ΞΑΝ ΑΥΤΩΝ ΟΤΙ Ε
ΜΟΙ ΠΑΡΑΔΕΔΟΤΑΙ
ΚΑΙ Ω ΕΑΝ ΘΕΛΩ
ΔΙΔΩΜΙ ΑΥΤΗΝ CΥ
ΟΥΝ ΕΑΝ ΠΡΟCΚΥ
ΝΗCΗC ΕΝΩ
ΠΙΟΝ ΕΜΟΥ ΕCΤΑΙ
CΟΥ ΠΑCΑ ΚΑΙ ΑΠΟ
ΚΡΙΘΕΙC Ο ΙC ΕΙΠΕΝ
ΑΥΤΩ ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ
ΚΝ ΤΟΝ ΘΝ CΟΥ
ΠΡΟCΚΥΝΗCΕΙC
ΚΑΙ ΑΥΤΩ ΜΟΝΩ
ΛΑΤΡΕΥCΕΙC ΗΓΑ
ΓΕΝ ΔΕ ΑΥΤΟΝ ΕΙC ΙΕΡΟΥ
CΑΛΗΜ ΚΑΙ ΕCΤΗ
CΕΝ ΕΠΙ ΤΟ ΠΤΕΡΥ
ΓΙΟΝ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ
ΚΑΙ ΕΙΠΕΝ ΑΥΤΩ

ΕΙ ΥΙΟC ΕΙ ΤΟΥ ΘΥ ΒΑ
ΛΕ CΕΑΥΤΟΝ ΕΝΤΕΥ
ΘΕΝ ΚΑΤΩ ΓΕΓΡΑ
ΠΤΑΙ ΓΑΡ ΟΤΙ ΤΟΙC ΑΓ
ΓΕΛΟΙC ΑΥΤΟΥ ΕΝΤΕ
ΛΕΙΤΑΙ ΠΕΡΙ CΟΥ ΤΟΥ
ΔΙΑΦΥΛΑΞΑΙ CΕ ΚΑΙ
ΟΤΙ ΕΠΙ ΧΕΙΡΩΝ
ΑΡΟΥCΙΝ CΕ ΜΗΠΟ
ΤΕ ΠΡΟCΚΟΨΗC ΠΡΟC
ΛΙΘΟΝ ΤΟΝ ΠΟΔΑ
CΟΥ·
ΚΑΙ ΑΠΟΚΡΙΘΕΙC ΕΙ
ΠΕΝ ΑΥΤΩ Ο ΙC ΟΤΙ ΕΙ
ΡΗΤΑΙ ΟΥΚ ΕΚΠΕΙ
ΡΑCΕΙC ΚΝ ΤΟΝ ΘΝ
ΚΑΙ CΥΝΤΕΛΕCΑC
ΠΑΝΤΑ ΠΕΙΡΑCΜΟΝ
ΔΙΑΒΟΛΟC ΑΠΕCΤΗ
ΑΠ ΑΥΤΟΥ ΑΧΡΙ ΚΑΙ
ΙΖ ΡΟΥ ΚΑΙ ΥΠΕCΤΡΕ
Α ΨΕΝ Ο ΙC ΕΝ ΤΗ ΔΥΝΑ
ΜΕΙ ΤΟΥ ΠΝC ΕΙC ΤΗΝ
ΓΑΛΙΛΑΙΑΝ ΚΑΙ ΦΗ
ΜΗ ΕΞΗΛΘΕΝ ΚΑΘ Ο
ΛΗC ΤΗC ΧΩΡΑC ΠΕ
ΡΙ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΑΥΤΟC
ΕΔΙΔΑCΚΕΝ ΕΝ ΤΑΙC
CΥΝΑΓΩΓΑΙC ΑΥΤΩ
ΔΟΞΑΖΟΜΕΝΟC
ΥΠΟ ΠΑΝΤΩΝ ΚΑΙ
ΙΗ ΗΛΘΕΝ ΕΙC ΝΑΖΑΡΑ
Ι ΟΥ ΗΝ ΑΝΑΤΕΘΡΑΜ
ΜΕΝΟC ΚΑΙ ΕΙCΗΛ
ΘΕΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΙΩΘΟC
ΑΥΤΩ ΕΝ ΤΗ ΗΜΕ
ΡΑ ΤΩΝ CΑΒΒΑΤΩΝ
ΕΙC ΤΗΝ CΥΝΑΓΩ
ΓΗΝ ΚΑΙ ΑΝΕCΤΗ
ΑΝΑΓΝΩΝΑΙ ΚΑΙ Ε
ΠΕΔΟΘΗ ΑΥΤΩ ΒΙ
ΒΛΙΟΝ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗ
ΤΟΥ ΗCΑΙΟΥ ΚΑΙ Α
ΝΑΠΤΥΞΑC ΤΟ ΒΙ
ΒΛΙΟΝ ΕΥΡΕΝ ΤΟ
ΠΟΝ ΟΥ ΗΝ ΓΕΓΡΑΜ
ΜΕΝΟΝ ΠΝΑ ΚΥ
ΕΠ ΕΜΕ ΟΥ ΕΙΝΕΚΕΝ

وصورة العدد

ونري شئ غريب في السينائية وهو

النص قبل التصحيح

بن ادم بن ادمين بن عرني بن حصرون بن فارص بن يهوذا

ولكن العدد صل بعد ذلك لان هذا خطا شديد من الناسخ فكتب

بن عميناداب بن ادمين بن عرني بن حصرون بن فارص بن يهوذا

فغيرت كلمة ادم الي عميناداب

ولهذا السينائية لاتصلح ان تكون مرجعيه يعتمد عليها في هذا العدد

الفلتيكانية

وكتبت نقلا عن السينائية (وملحوظه هذا العدد من الادلة التي توضح ان الفاتيكانية نسخه منقوله من السينائية من الخمسين نسخه التي كتبها يوسابيوس القيصري للامبراطور قسطنطين)

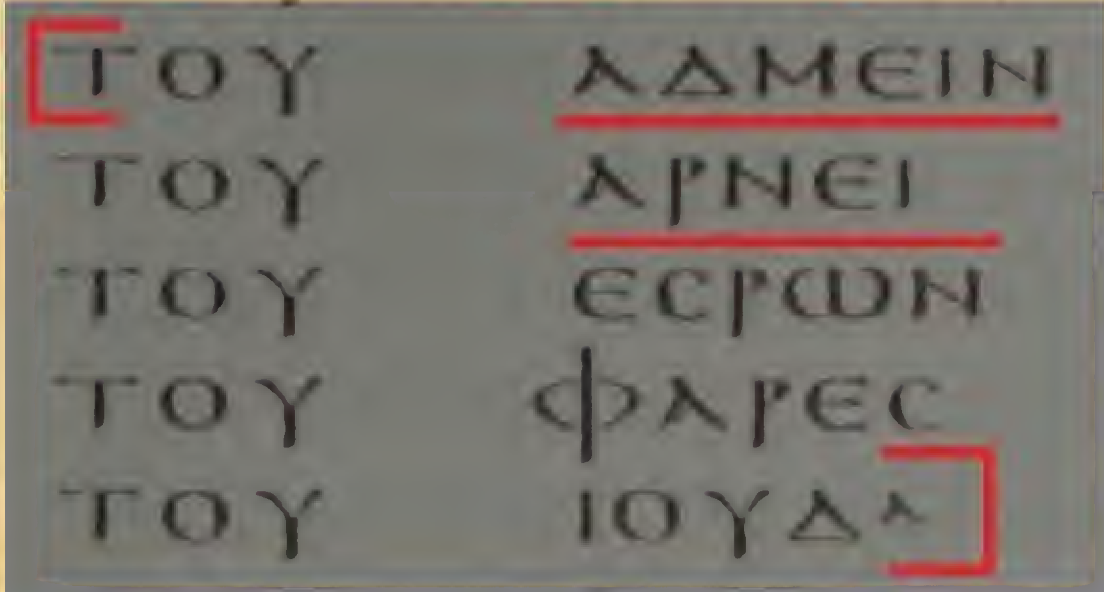
وصورتها

ΤΟΥ ΛΕΥΕΙ
ΤΟΥ ΜΕΛΧΕΙ
ΤΟΥ ΙΑΝΝΑΙ
ΤΟΥ ΙΩϹΗΦ
ΤΟΥ ΜΑΤΤΑΘΙΟΥ
ΤΟΥ ΑΜΩϹ
ΤΟΥ ΝΑΟΥΜ
ΤΟΥ ΕϹΛΕΙ
ΤΟΥ ΝΑΓΓΑΙ
ΤΟΥ ΜΑΑΘ
ΤΟΥ ΜΑΤΤΑΘΙΟΥ
ΤΟΥ ϹΕΜΕΕΙΝ
ΤΟΥ ΙΩϹΗΧ
ΤΟΥ ΙΩΔΑ
ΤΟΥ ΙΩΑΝΑΝ
ΤΟΥ ΡΗϹΑ
ΤΟΥ ΖΟΡΟΒΑΒΕΛ
ΤΟΥ ϹΑΛΑΘΙΗΛ
ΤΟΥ ΝΗΡΕΙ
ΤΟΥ ΜΕΛΧΕΙ
ΤΟΥ ΑΔΔΕΙ
ΤΟΥ ΚΩϹΑΜ
ΤΟΥ ΕΛΜΑΔΑΜ
ΤΟΥ ΗΡ
ΤΟΥ ΙΗϹΟΥ
ΤΟΥ ΕΛΙΕΖΕΡ
ΤΟΥ ΙΩΡΕΙΜ
ΤΟΥ ΜΑΘΘΑΤ
ΤΟΥ ΛΕΥΕΙ
ΤΟΥ ϹΥΜΕΩΝ
ΤΟΥ ΙΟΥΔΑ
ΤΟΥ ΙΩϹΗΦ
ΤΟΥ ΙΩΝΑΜ
ΤΟΥ ΕΛΙΑΚΕΙΜ
ΤΟΥ ΜΕΛΕΑ
ΤΟΥ ΜΕΝΝΑ
ΤΟΥ ΜΑΤΤΑΘΑ
ΤΟΥ ΝΑΘΑΜ
ΤΟΥ ΔΑΥΕΙΔ
ΤΟΥ ΙΕϹϹΑΙ
ΤΟΥ ΙΩΒΗΔ
ΤΟΥ ΒΟΟϹ

ΤΟΥ ϹΑΛΑ
ΤΟΥ ΝΑΑϹϹΩΝ
ΤΟΥ ΑΔΜΕΙΝ
ΤΟΥ ΑΡΝΕΙ
ΤΟΥ ΕϹΡΩΜ
ΤΟΥ ΦΑΡΕϹ
ΤΟΥ ΙΟΥΔΑ
ΤΟΥ ΙΑΚΩΒ
ΤΟΥ ΙϹΑΑΚ
ΤΟΥ ΑΒΡΑΑΜ
ΤΟΥ ΘΑΡΑ
ΤΟΥ ΝΑΧΩΡ
ΤΟΥ ϹΕΡΟΥΧ
ΤΟΥ ΡΑΓΑΥ
ΤΟΥ ΦΑΛΕΚ
ΤΟΥ ΕΒΕΡ
ΤΟΥ ϹΑΛΑ
ΤΟΥ ΚΑΙΝΑΜ
ΤΟΥ ΑΡΦΑΞΑΔ
ΤΟΥ ϹΗΜ
ΤΟΥ ΝΩΕ
ΤΟΥ ΛΑΜΕΧ
ΤΟΥ ΜΑΘΟΥϹΑΛΑ
ΤΟΥ ΕΝΩΧ
ΤΟΥ ΙΑΡΕΤ
ΤΟΥ ΜΑΛΕΛΕΗΛ
ΤΟΥ ΚΑΙΝΑΜ
ΤΟΥ ΕΝΩϹ
ΤΟΥ ϹΗΘ
ΤΟΥ ΑΔΑΜ
ΤΟΥ ΘΥ
ΙϹ ΔΕ ΠΛΗΡΗϹ ΠΝΕΥΜΑ
ΤΟϹ ΑΓΙΟΥ ΥΠΕϹΤΡΕΨ
ΑΠΟ ΤΟΥ ΙΟΡΔΑΝΟΥ Κ
ΗΓΕΤΟ ΕΝ ΤΩ ΠΝΙ
ΕΝ ΤΗ ΕΡΗΜΩ ΗΜΕΡ
ΤΕϹϹΕΡΑΚΟΝΤΑ ΠΕΙΡ
ΖΟΜΕΝΟϹ ΥΠΟ ΤΟΥ ΔΙ
ΑΒΟΛΟΥ ΚΑΙ ΟΥΚ ΕΦΑ
ΓΕΝ ΟΥΔΕΝ ΕΝ ΤΑΙϹ ΗΜΕ
ΡΑΙϹ ΕΚΕΙΝΑΙϹ ΚΑΙ ϹΥ
ΤΕΛΕϹΘΕΙϹΩΝ ΑΥΤΩ

ΕΠΕΙΝΑϹΕΝ ΕΙΠΕΝ ΔΕ
ΑΥΤΩ Ο ΔΙΑΒΟΛΟϹ ΕΙ
ΥΙΟϹ ΕΙ ΤΟΥ ΘΥ ΕΙΠΕ Τ
ΛΙΘΩ ΤΟΥΤΩ ΙΝΑ ΓΕΝΗ
ΤΑΙ ΑΡΤΟϹ ΚΑΙ ΑΠΕ
ΚΡΙΘΗ ΠΡΟϹ ΑΥΤΟΝ Ο
ΙϹ ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ ΟΤΙ ΟΥΚ
ΕΠ ΑΡΤΩ ΜΟΝΩ ΖΗϹΕ
ΤΑΙ Ο ΑΝΘΡΩΠΟϹ ΚΑΙ
ΑΝΑΓΑΓΩΝ ΑΥΤΟΝ Ε
ΔΕΙΞΕΝ ΑΥΤΩ ΠΑϹΑϹ
ΤΑϹ ΒΑϹΙΛΕΙΑϹ ΤΗϹ Ο
ΚΟΥΜΕΝΗϹ ΕΝ ϹΤΙΓΜΗ
ΧΡΟΝΟΥ ΚΑΙ ΕΙΠΕΝ ΑΥ
ΤΩ Ο ΔΙΑΒΟΛΟϹ ϹΟΙ ΔΩ
ϹΩ ΤΗΝ ΕΞΟΥϹΙΑΝ ΤΑΥ
ΤΗΝ ΑΠΑϹΑΝ ΚΑΙ ΤΗΝ
ΔΟΞΑΝ ΑΥΤΩΝ ΟΤΙ Ε
ΠΑΡΑΔΕΔΟΤΑΙ ΚΑΙ Ω
ΑΝ ΘΕΛΩ ΔΙΔΩΜΙ ΑΥΤΗ
ϹΥ ΟΥΝ ΕΑΝ ΠΡΟϹΚΥ
ΝΗϹΗϹ ΕΝΩΠΙΟΝ ΕΜΟΥ
ΕϹΤΑΙ ϹΟΥ ΠΑϹΑ ΚΑΙ
ΑΠΟΚΡΙΘΕΙϹ ΙϹ ΑΥΤΩ ΕΙ
ΠΕΝ ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ ΚΝ
ΤΟΝ ΘΝ ϹΟΥ ΠΡΟϹΚΥ
ΝΗϹΕΙϹ ΚΑΙ ΑΥΤΩ ΜΟ
ΝΩ ΛΑΤΡΕΥϹΕΙϹ ΗΓΑ
ΓΕΝ ΔΕ ΑΥΤΟΝ ΕΙϹ ΙΕΡΟΥ
ϹΑΛΗΜ ΚΑΙ ΕϹΤΗϹΕΝ
ΕΠΙ ΤΟ ΠΤΕΡΥΓΙΟΝ ΤΟΥ
ΙΕΡΟΥ ΚΑΙ ΕΙΠΕΝ ΑΥΤΩ
ΕΙ ΥΙΟϹ ΕΙ ΤΟΥ ΘΥ ΒΑΛΕ
ϹΕ ΑΥΤΟΝ ΕΝΤΕΥΘΕΝ
ΚΑΤΩ ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ ΓΑΡ
ΟΤΙ ΤΟΙϹ ΑΓΓΕΛΟΙϹ ΑΥ
ΤΟΥ ΕΝΤΕΛΕΙΤΑΙ ΠΕΡΙ
ϹΟΥ ΤΟΥ ΔΙΑΦΥΛΑΞΑΙ
ϹΕ ΚΑΙ ΟΤΙ ΕΠΙ ΧΕΙΡΩ
ΑΡΟΥϹΙ ϹΕ ΜΗΠΟΤΕ ΠΡΟ
ΚΟΨΗϹ ΠΡΟϹ ΛΙΘΟΝ ΤΟΝ
ΠΟΔΑϹ ϹΟΥ ΚΑΙ ΑΠ

والعدد

ولو دققنا نجد فعلا ان اسلوب الكتابه تدل علي انه نقل من السينائية بعد التعديل

وهنا نلاحظ ان تشيندوف اختلف من نسخة وستكوت

فاتبع تشندوف تصحيح السينائيه وكتب عميناداب ام وستكوت فمشي مع الفاتيكانيه ولم يكتب عميناداب وهذا شئ غريب

ولم نجد اي نسخه يوناني كتبت النص قبل التعديل للسينائية

ولاجل هذه الاخطاء في المخطوطات التي يعتمد عليها مؤيدي النص النقضي فقد وقفوا امام معضله في هذا العدد

فتعليق بروس متزجر

3.33 tou/ VAminada.b tou/ VAdmi.n tou/ VArni, {C}

Faced with a bewildering variety of readings, the Committee adopted what seems to be the least unsatisfactory form of text, a reading that was current in the Alexandrian church at an early period.[6]

وايهما الذي يمثل النص الاسكندري السينائيه بخطئها ام الفاتيكانيه الغير دقيقه ؟

وريتشارد ويلسون نقلا عن تعليق التلاميذ

COMMENTS: There are five other major variations of readings, plus other minor spelling and word order variations. Out of this bewildering number of readings the UBS Textual Committee chose a reading that was used at an early period by the church at Alexandria.

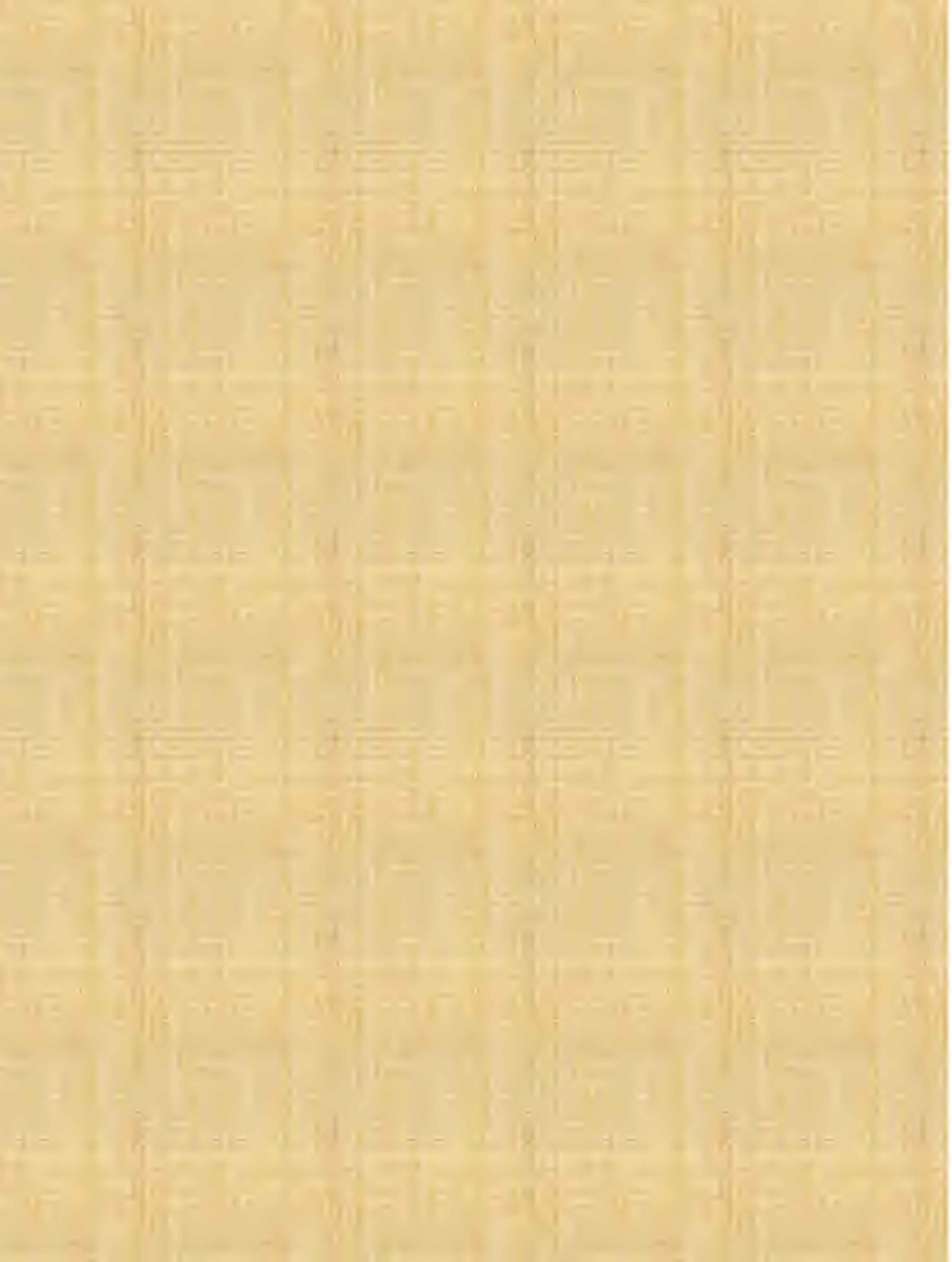
وبالطبع لو كانوا تمسكون بالنص المسلمي التقليدي لما كانوا وقعوا في هذه الحيره ولكان الامر بسيط وواضح

ثانيا

المخطوطات التي تشهد لصحة النص المسلم

الاسكندرية

من القرن الخامس وصورتها

ΛΥΤΡΩϹΙΝ ΕΝ ΙΛΗΜ
ΚΑΙ ΩϹ ΕΤΕΛΕϹΑΝ ΑΠΑΝΤΑ ΤΑ ΚΑΤΑ
ΤΟΝ ΝΟΜΟΝ ΚΥ ΥΠΕϹΤΡΕΨΑΝ
ΕΙϹ ΤΗΝ ΓΑΛΙΛΑΙΑΝ ΕΙϹ ΤΗΝ ΠΟ
ΛΙΝ ΕΑΥΤΩΝ ΝΑΖΑΡΕΤ
ΤΟ ΔΕ ΠΑΙΔΙΟΝ ΗΥΞΑΝΕΝ ΚΑΙ ΕΚΡΑ
ΤΑΙΟΥΤΟ ΠΝΙ ΠΛΗΡΟΥΜΕΝΟΝ
ϹΟΦΙΑϹ ΚΑΙ ΧΑΡΙϹ ΘΥ ΗΝ ΕΠ ΑΥΤΩ
ΚΑΙ ΕΠΟΡΕΥΟΝΤΟ ΟΙ ΓΟΝΕΙϹ ΑΥΤΟΥ
ΚΑΤ ΕΤΟϹ ΕΙϹ ΙΛΗΜ ΤΗ ΕΟΡΤΗ
ΤΟΥ ΠΑϹΧΑ ΚΑΙ ΟΤΕ ΕΓΕΝΕΤΟ ΕΤΩΝ
ΔΩΔΕΚΑ ΑΝΑΒΑΙΝΟΝΤΩΝ ΑΥΤΩΝ
ΕΙϹ ΙΕΡΟϹΟΛΥΜΑ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΘΟϹ
ΤΗϹ ΕΟΡΤΗϹ ΚΑΙ ΤΕΛΕΙΩϹΑΝΤΩΝ
ΤΑϹ ΗΜΕΡΑϹ ΕΝ ΤΩ ΥΠΟϹΤΡΕ
ΦΕΙΝ ΑΥΤΟΥϹ ΥΠΕΜΕΙΝΕΝ ΙϹ
Ο ΠΑΙϹ ΕΝ ΙΛΗΜ ΚΑΙ ΟΥΚ ΕΓΝΩ
ΙΩϹΗΦ ΚΑΙ Η ΜΗΤΗΡ ΑΥΤΟΥ
ΝΟΜΙϹΑΝΤΕϹ ΔΕ ΑΥΤΟΝ ΕΝ ΤΗ ϹΥ
ΟΔΙΑ ΕΙΝΑΙ ΗΛΘΟΝ ΗΜΕΡΑϹ ΟΔΟ
ΚΑΙ ΑΝΕΖΗΤΟΥΝ ΑΥΤΟΝ ΕΝ ΤΟΙϹ
ϹΥΓΓΕΝΕϹΙΝ ΚΑΙ ΤΟΙϹ ΓΝΩϹΤΟΙϹ
ΚΑΙ ΜΗ ΕΥΡΟΝΤΕϹ ΑΥΤΟΝ ΥΠΕϹ
ΤΡΕΨΑΝ ΕΙϹ ΙΛΗΜ ΖΗΤΟΥΝΤΕϹ
ΑΥΤΟΝ ΚΑΙ ΕΓΕΝΕΤΟ ΜΕΘ ΗΜΕ
ΡΑϹ ΤΡΕΙϹ ΕΥΡΟΝ ΑΥΤΟΝ ΕΝ ΤΩ
ΙΕΡΩ ΚΑΘΕΖΟΜΕΝΟΝ ΕΝ ΜΕ
ϹΩ ΤΩΝ ΔΙΔΑϹΚΑΛΩΝ ΚΑΙ Α
ΚΟΥΟΝΤΑ ΑΥΤΩΝ ΚΑΙ ΕΠΕΡΩ
ΤΩΝΤΑ ΑΥΤΟΥϹ ΕΞΙϹΤΑΝΤΟ
ΔΕ ΠΑΝΤΕϹ ΟΙ ΑΚΟΥΟΝΤΕϹ ΑΥΤΟΥ
ΕΠΙ ΤΗ ϹΥΝΕϹΕΙ ΚΑΙ ΤΑΙϹ ΑΠΟ
ΚΡΙϹΕϹΙΝ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΙΔΟΝ
ΤΕϹ ΑΥΤΟΝ ΕΞΕΠΛΑΓΗϹΑΝ ΚΑΙ
ΠΡΟϹ ΑΥΤΟΝ Η ΜΗΤΗΡ ΑΥΤΟΥ ΕΙΠΕ
ΤΕΚΝΟΝ ΤΙ ΕΠΟΙΗϹΑϹ ΗΜΙΝ
ΟΥΤΩϹ ΙΔΟΥ Ο ΠΗΡ ϹΟΥ ΚΑΓΩ
ΟΔΥΝΩΜΕΝΟΙ ΕΖΗΤΟΥΜΕΝ ϹΕ
ΚΑΙ ΕΙΠΕΝ ΠΡΟϹ ΑΥΤΟΥϹ ΤΙ ΟΤΙ
ΕΖΗΤΕΙΤΕ ΜΕ ΟΥΚ ΗΔΕΙΤΕ ΟΤΙ
ΕΝ ΤΟΙϹ ΤΟΥ ΠΡϹ ΜΟΥ ΔΕΙ ΕΙΝΑΙ ΜΕ
ΚΑΙ ΑΥΤΟΙ ΟΥ ϹΥΝΗΚΑΝ ΤΟ ΡΗΜΑ
Ο ΕΛΑΛΗϹΕΝ ΑΥΤΟΙϹ
ΚΑΙ ΚΑΤΕΒΗ ΜΕΤ ΑΥΤΩΝ ΚΑΙ ΗΛΘΕ
ΕΙϹ ΝΑΖΑΡΕΤ ΚΑΙ ΗΝ ΥΠΟΤΑϹϹΟ
ΜΕΝΟϹ ΑΥΤΟΙϹ ΚΑΙ Η ΜΗΤΗΡ ΑΥΤΟΥ
ΔΙΕΤΗΡΕΙ ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΡΗΜΑΤΑ
ΤΑΥΤΑ ΕΝ ΤΗ ΚΑΡΔΙΑ ΑΥΤΗϹ
ΚΑΙ ΙϹ ΠΡΟΕΚΟΠΤΕΝ ϹΟΦΙΑ ΚΑΙ
ΗΛΙΚΙΑ ΚΑΙ ΧΑΡΙΤΙ ΠΑΡΑ ΘΩ ΚΑΙ ΑΝΟΙϹ

3 ΕΝ ΕΤΕΙ ΔΕ ΠΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚΑΤΩ
ΤΗϹ ΗΓΕΜΟΝΙΑϹ ΤΙΒΕΡΙΟΥ ΚΑΙ
ϹΑΡΟϹ ΗΓΕΜΟΝΕΥΟΝΤΟϹ ΠΟΝ
ΤΙΟΥ ΠΙΛΑΤΟΥ ΤΗϹ ΙΟΥΔΑΙΑϹ
ΚΑΙ ΤΕΤΡΑΑΡΧΟΥΝΤΟϹ ΗΡΩΔΟΥ
ΤΗϹ ΓΑΛΙΛΑΙΑϹ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΔΕ
ΤΟΥ ΑΔΕΛΦΟΥ ΑΥΤΟΥ ΤΕΤΡΑΡΧΟΥΝ
ΤΟϹ ΤΗϹ ΙΤΟΥΡΑΙΑϹ ΚΑΙ ΤΡΑΧΩ
ΝΙΤΙΔΟϹ ΧΩΡΑϹ ΚΑΙ ΛΥϹΑΝΙΟΥ
ΤΗϹ ΑΒΕΙΛΗΝΗϹ ΤΕΤΡΑΡΧΟΥΝ
ΤΟϹ ΕΠΙ ΑΡΧΙΕΡΕΩϹ ΑΝΝΑ ΚΑΙ
ΚΑΙΑΦΑ ΕΓΕΝΕΤΟ ΡΗΜΑ ΘΥ ΕΠΙ
ΙΩΑΝΝΗΝ ΤΟΝ ΖΑΧΑΡΙΟΥ ΥΙΟΝ
ΕΝ ΤΗ ΕΡΗΜΩ
ΚΑΙ ΗΛΘΕΝ ΕΙϹ ΠΑϹΑΝ ΠΕΡΙΧΩΡΟΝ
ΤΟΥ ΙΟΡΔΑΝΟΥ ΚΗΡΥϹϹΩΝ ΒΑ
ΠΤΙϹΜΑ ΜΕΤΑΝΟΙΑϹ ΕΙϹ ΑΦΕϹΙΝ
ΑΜΑΡΤΙΩΝ ΩϹ ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ ΕΝ
ΒΙΒΛΩ ΛΟΓΩΝ ΗϹΑΙΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟ
ΦΗΤΟΥ ΛΕΓΟΝΤΟϹ ΦΩΝΗ ΒΟΩ
ΤΟϹ ΕΝ ΤΗ ΕΡΗΜΩ ΕΤΟΙΜΑϹΑΤΕ
ΤΗΝ ΟΔΟΝ ΤΟΥ ΚΥ ΕΥΘΕΙΑϹ ΠΟΙ
ΕΙΤΕ ΤΑϹ ΤΡΙΒΟΥϹ ΑΥΤΟΥ ΠΑϹΑ
ΦΑΡΑΓΞ ΠΛΗΡΩΘΗϹΕΤΑΙ ΚΑΙ ΠΑΝ
ΟΡΟϹ ΚΑΙ ΒΟΥΝΟϹ ΤΑΠΕΙΝΩΘΗ
ϹΕΤΑΙ ΚΑΙ ΕϹΤΑΙ ΤΑ ϹΚΟΛΙΑ ΕΙϹ
ΕΥΘΕΙΑΝ ΚΑΙ ΑΙ ΤΡΑΧΕΙΑΙ ΕΙϹ
ΟΔΟΥϹ ΛΕΙΑϹ ΚΑΙ ΟΨΕΤΑΙ ΠΑϹΑ
ϹΑΡΞ ΤΟ ϹΩΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΘΥ
ΕΛΕΓΕΝ ΟΥΝ ΤΟΙϹ ΕΚΠΟΡΕΥΟΜΕ
ΝΟΙϹ ΟΧΛΟΙϹ ΒΑΠΤΙϹΘΗΝΑΙ
ΥΠ ΑΥΤΟΥ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ ΕΧΙΔΝΩΝ
ΤΙϹ ΥΠΕΔΕΙΞΕΝ ΥΜΙΝ ΦΥΓΕΙΝ
ΑΠΟ ΤΗϹ ΜΕΛΛΟΥϹΗϹ ΟΡΓΗϹ
ΠΟΙΗϹΑΤΕ ΟΥΝ ΚΑΡΠΟΥϹ ΑΞΙΟΥϹ
ΤΗϹ ΜΕΤΑΝΟΙΑϹ ΚΑΙ ΜΗ ΑΡΞΗϹ
ΘΑΙ ΛΕΓΕΙΝ ΕΝ ΕΑΥΤΟΙϹ ΠΡΑ
ΕΧΟΜΕΝ ΤΟΝ ΑΒΡΑΑΜ ΛΕΓΩ ΓΑΡ
ΥΜΙΝ ΟΤΙ ΔΥΝΑΤΑΙ Ο ΘϹ ΕΚ ΤΩΝ
ΛΙΘΩΝ ΤΟΥΤΩΝ ΕΓΕΙΡΕ ΤΕΚΝΑ
ΤΩ ΑΒΡΑΑΜ ΗΔΗ ΔΕ ΚΑΙ Η ΑΞΙΝΗ
ΠΡΟϹ ΤΗΝ ΡΙΖΑΝ ΤΩΝ ΔΕΝΔΡΩΝ
ΚΕΙΤΑΙ ΠΑΝ ΟΥΝ ΔΕΝΔΡΟΝ
ΜΗ ΠΟΙΟΥΝ ΚΑΡΠΟΝ ΚΑΛΟΝ ΕΚ
ΚΟΠΤΕΤΑΙ ΚΑΙ ΕΙϹ ΠΥΡ ΒΑΛΛΕΤΑΙ
ΚΑΙ ΕΠΗΡΩΤΩΝ ΑΥΤΟΝ ΟΙ ΟΧΛΟΙ
ΛΕΓΟΝΤΕϹ ΤΙ ΟΥΝ ΠΟΙΗϹΩΜΕΝ
ΑΠΟΚΡΙΘΕΙϹ ΔΕ ΛΕΓΕΙ ΑΥΤΟΙϹ
Ο ΕΧΩΝ ΔΥΟ ΧΙΤΩΝΑϹ ΜΕΤΑΔΟ
ΤΩ ΤΩ ΜΗ ΕΧΟΝΤΙ ΚΑΙ Ο ΕΧΩΝ

بن عميناداب بن ارام بن حصرون بن فارص بن يهوذا

مخطوطة بيزا

وهي من القرن الخامس

وتنقسم لجزئين يوناني ومقابله النص اللاتيني

وصورتها

ΤΟΥ	ΟΖΕΙΑ	quifuit	ezecia
ΤΟΥ	ΑΜΑϹΙΟΥ	quifuit	amasiu
ΤΟΥ	ΙΩΑϹ	quifuit	ioas
ΤΟΥ	ΟΧΟΖΙΟΥ	quifuit	ochoziae
ΤΟΥ	ΙΩΡΑΜ	quifuit	ioram
ΤΟΥ	ΙΩϹΑΦΑΔ	quifuit	iusafad
ΤΟΥ	ΑϹΑΦ	quifuit	asaph
ΤΟΥ	ΑΒΙΟΥΔ	quifuit	abiud
ΤΟΥ	ΡΟΒΟΑΜ	quifuit	roboam
ΤΟΥ	ϹΟΛΟΜΩΝ	quifuit	solomon
ΤΟΥ	ΔΑΥΕΙΔ	quifuit	dauid
ΤΟΥ	ΙΕϹϹΑΙ	quifuit	iesse
ΤΟΥ	ΩΒΗΔ	quifuit	obed
ΤΟΥ	ΒΟΟϹ	quifuit	booz
ΤΟΥ	ϹΑΛΜΩΝ	quifuit	salmon
ΤΟΥ	ΝΑΑϹϹΩΝ	quifuit	naasson
ΤΟΥ	ΑΜΕΙΝΑΔΑΒ	quifuit	aminadab
ΤΟΥ	ΑΡΑΜ	quifuit	aram
ΤΟΥ	ΑϹΡΩΜ	quifuit	asrom
ΤΟΥ	ΦΑΡΕϹ	quifuit	fares
ΤΟΥ	ΙΟΥΔΑ	quifuit	iuda
ΤΟΥ	ΙΑΚΩΒ	quifuit	iacob
ΤΟΥ	ΙϹΑΚ	quifuit	isac
ΤΟΥ	ΑΒΡΑΑΜ	quifuit	abraham
ΤΟΥ	ΘΑΡΑ	quifuit	thara
ΤΟΥ	ΝΑΧΩΡ	quifuit	nachor
ΤΟΥ	ϹΕΡΟΥΚ	quifuit	seruc
ΤΟΥ	ΡΑΓΑΥ	quifuit	ragau
ΤΟΥ	ΦΑΛΕΚ	quifuit	phalec
ΤΟΥ	ΕΒΕΡ	quifuit	eber
ΤΟΥ	ϹΑΛΑ	quifuit	sala
ΤΟΥ	ΑΡΦΑΞΑΔ	quifuit	arphaxad
ΤΟΥ	ϹΗΜ	quifuit	sem

وصورة العدد يوناني

ΤΟΥ ΑΜΕΙΝΑΔΑΒ
ΤΟΥ ΑΡΑΜ
ΤΟΥ ΑΣΡΩΜ
ΤΟΥ ΦΑΡΕΣ
ΤΟΥ ΙΟΥΔΑ

بن عميناداب بن ارام بن حصرون بن فارص بن يهوذا

وصورة العدد لاتيني

QUIFUIT AMINADAB
QUIFUIT ARAM
QUIFUIT ASRON
QUIFUIT FARES
QUIFUIT IUDA

ويشهد ايضا علي

بن عميناداب بن ارام بن حصرون بن فارص بن يهوذ

وباقي المخطوطات التي تشهد علي اصالة العدد في النص المسلم

البارشمينت

E G H N^{c} Π

ذات الخط الصغير

33 565 1071 1242 1079 1230 1253 1424

والمخطوطات البيزنطيه التي تعد بالالاف

Byz^{pt}

ومخطوطات القراءات الكنسيه

l^{184} l^{292} l^{2211} l^{AD}

والتراجم القديمه

اولا الترجمات اللاتينيه القديمه التي يعود زمنها الي اوائل القرن الثاني الميلادي

it^{a} it^{aur} it^{c} it^{d} it^{f} it^{ff2} it^{l} it^{q} it^{r1}

وايضا الفلجاتا للقديس جيروم التي تعود للقرن الرابع

vg

ونصها

(Vulgate) qui fuit Aminadab qui fuit Aram qui fuit Esrom qui fuit Phares qui fuit Iudae

وترجمتها

بن عميناداب بن ارام بن حصرون بن فارص بن يهوذا

وبهذا تكون التراجم اللاتينيه القديمه والفلجاتا وبيزا تؤكد صحة النص المسلم

الترجمه السريانية

واقدمهم الاشورية

التي تعود لسنة 165 ميلاديه

وصورتها

ܕܡܬܬܝܐ ܒܪ ܥܡܘܨ ܒܪ ܢܚܘܡ. ܒܪ ܚܣܠܝ ܒܪ ܢܓܝ ܒܪ ܡܐܬ. ܒܪ ܡܬܬܝܐ ܒܪ ܫܡܥܝ. ܒܪ ܝܘܣܦ ܒܪ ܝܗܘܕܐ. ܒܪ ܝܘܚܢܢ ܒܪ ܪܘܦܐ ܒܪ ܙܘܪܒܒܠ. ܒܪ ܫܠܬܐܝܠ ܒܪ ܢܪܝ. ܒܪ ܡܠܟܝ ܒܪ ܐܕܝ. ܒܪ ܩܘܣܡ ܒܪ ܐܠܡܘܕܕ. ܒܪ ܥܪ ܒܪ ܝܘܣܐ. ܒܪ ܐܠܝܥܙܪ ܒܪ ܝܘܪܡ. ܒܪ ܡܬܬ ܒܪ ܠܘܝ. ܒܪ ܫܡܥܘܢ ܒܪ ܝܗܘܕܐ. ܒܪ ܝܘܣܦ ܒܪ ܝܘܢܢ. ܒܪ ܐܠܝܩܝܡ ܒܪ ܡܠܝܐ. ܒܪ ܡܢܝ ܒܪ ܡܬܬܐ. ܒܪ ܢܬܢ ܒܪ ܕܘܝܕ. ܒܪ ܐܝܫܝ ܒܪ ܥܘܒܝܕ. ܒܪ ܒܥܙ ܒܪ ܣܠܡܘܢ. ܒܪ ܢܚܫܘܢ ܒܪ ܥܡܝܢܕܒ. ܒܪ ܐܪܡ. ܒܪ ܚܨܪܘܢ ܒܪ ܦܪܨ. ܒܪ ܝܗܘܕܐ ܒܪ ܝܥܩܘܒ. ܒܪ ܐܝܣܚܩ ܒܪ ܐܒܪܗܡ. ܒܪ ܬܪܚ ܒܪ ܢܚܘܪ. ܒܪ ܣܪܘܓ ܒܪ ܐܪܥܘ. ܒܪ ܦܠܓ ܒܪ ܥܒܪ. ܒܪ ܫܠܚ ܒܪ ܩܝܢܢ. ܒܪ ܐܪܦܟܫܪ ܒܪ ܫܝܡ. ܒܪ ܢܘܚ ܒܪ ܠܡܟ. ܒܪ ܡܬܘܫܠܚ ܒܪ ܚܢܘܟ. ܒܪ ܝܪܕ ܒܪ ܡܗܠܠܝܠ. ܒܪ ܩܝܢܢ ܒܪ ܐܢܘܫ ܒܪ ܫܝܬ ܒܪ ܐܕܡ ܕܡܢ ܐܠܗܐ

ܝܫܘܥ ܕܝܢ ܟܕ ܡܠܐ ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܗܦܟ ܡܢ ܝܘܪܕܢܢ. ܘܕܒܪܬܗ ܪܘܚܐ ܠܡܕܒܪܐ ܝܘܡܬܐ ܐܪܒܥܝܢ ܕܢܬܢܣܐ ܡܢ ܐܟܠܩܪܨܐ. ܘܠܐ ܠܥܣ ܡܕܡ ܒܝܘܡܬܐ ܗܢܘܢ. ܘܟܕ ܫܠܡܘ ܒܬܪܟܢ ܟܦܢ. ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܟܠܩܪܨܐ. ܐܢ ܒܪܗ ܐܢܬ ܕܐܠܗܐ. ܐܡܪ ܠܟܐܦܐ ܗܕܐ ܕܬܗܘܐ ܠܚܡܐ. ܥܢܐ ܝܫܘܥ ܘܐܡܪ ܠܗ. ܟܬܝܒ ܕܠܐ ܗܘܐ ܒܠܚܡܐ ܒܠܚܘܕ ܚܝܐ ܒܪܢܫܐ. ܐܠܐ ܒܟܠ ܡܠܐ ܕܐܠܗܐ. ܘܐܣܩܗ ܣܛܢܐ ܠܛܘܪܐ ܪܡܐ. ܘܚܘܝܗ ܟܠܗܝܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܪܥܐ ܒܙܒܢܐ ܙܥܘܪܐ. ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܟܠܩܪܨܐ. ܠܟ ܐܬܠ ܫܘܠܛܢܐ ܗܢܐ ܟܠܗ ܘܫܘܒܚܗ. ܕܠܝ ܡܫܠܡ ܗܘ. ܘܠܡܢ ܕܨܒܐ ܐܢܐ ܝܗܒ ܐܢܐ ܠܗ. ܐܢܬ ܗܟܝܠ ܐܢ ܬܣܓܘܕ ܩܕܡܝ ܕܝܠܟ ܢܗܘܐ ܟܠܗ

وترجمتها المعتمده لجون ويزلي

3:33 bar Aminodob, bar Aram, bar Chetsrun, bar Pharets, bar Jihuda,

وايضا البشيتا الارامي التي تعود للقرن الرابع

syr^{p}

ونصها

Luke 3:33 Aramaic NT: Peshitta

ܒܪ ܥܡܝܢܕܒ ܒܪ ܐܪܡ ܒܪ ܚܨܪܘܢ ܒܪ ܦܪܨ ܒܪ ܝܗܘܕܐ

وترجمتها للدكتور لمزا

33 The son of Aminadab, the son of Aram, the son of Hezron, the son of Perez, the son of Judah

وايضا الترجمه الغوصيه

Goth

والتحليل الداخلي

ترتيب النسب من يهوذا

يهوذا ولد فارص وفارص ولد حصرون وحصرون ولد ارام وارام ولد عميناداب

والدليل علي ذلك

من العهد القديم

سفر راعوث 4: 19

وَحَصْرُونُ وَلَدَ رَامَ، وَرَامُ وَلَدَ عَمِّينَادَابَ،

1اخ 2

9 وَبَنُو حَصْرُونَ الَّذِينَ وُلِدُوا لَهُ: يَرْحَمْئِيلُ وَرَامُ وَكَلُوبَايُ.
10 وَرَامُ وَلَدَ عَمِّينَادَابَ، وَعَمِّينَادَابُ وَلَدَ نَحْشُونَ رَئِيسَ بَنِي يَهُوذَا،

ومن العهد الجديد

متي 1

3 وَيَهُوذَا وَلَدَ فَارِصَ وَزَارَحَ مِنْ ثَامَارَ. وَفَارِصُ وَلَدَ حَصْرُونَ. وَحَصْرُونُ وَلَدَ أَرَامَ.
4 وَأَرَامُ وَلَدَ عَمِّينَادَابَ. وَعَمِّينَادَابُ وَلَدَ نَحْشُونَ. وَنَحْشُونُ وَلَدَ سَلْمُونَ.

وبالطبع هذه الاسماء بهذا الترتيب الدقيق ذكرت ثلاث مرات في راعوث والاخبار ومتي فبالطبع ترتيب النص التقليدي هو الصحيح في انجيل لوقا

اما اسمي ادمي (او ادمين) وعرني لم يذكرا ولا مره واحده في الكتاب المقدس بعهديه قديم وجديد

ملخص سريع لما قدمت

اولا لايوجد اي اختلافات في التراجم التي تمثل النص التقليدي بلغاتها المختلفه واليوناني ايضا اما التي تمثل النص النقدي فقد اختلفت كثيرا فيما بينها وهذا يرجع لان المخطوطات التي اخذ منها النص النقدي اختلفت (كما وضحت في شرح خطا السينائية) اما المخطوطات التي اخذ منها النص التقليدي والتي تشهد باصالته عبر القرون المختلفه والتراجم القديمه ايضا مثل اللاتينيه القديمه والسريانية مثل الاشوريه والبشيتا كل هذا يؤكد صحة واصالة النص التقليدي المسلم

وايضا التحليل الداخلي ومقارنة الاسماء بالثلاث مراة التي ذكر فيها هذا الترتيب (راعوث 4 واخبار الايام الاول 2 ومتي 4) تؤكد صحة ما ذكر في النص التقليدي في لوقا 3: 33

واخيرا المعني الروحي

من تفسير ابينا تادرس يعقوب ملطي

5. نسب السيِّد المسيح

في دراستنا للإنجيل بحسب متَّى (الأصحاح الأول) سبق لنا المقارنة بين نسب السيِّد المسيح كما ورد في إنجيل متَّى مع ما ورد في إنجيل لوقا، لذلك نكتفي بتقديم ملخَّص مع إبراز جوانب أخرى:

أولاً: القديس متَّى كيهودي يكتب لإخوته اليهود اِهتم بإبراز السيِّد المسيح بكونه "ابن داود"، المسيَّا الملك المنتظر، وأنه ابن إبراهيم الذي به تحقَّقت العهود والمواعيد الإلهيّة، أما القديس لوقا وهو يكتب للأمم فيهتم بإبراز أنه أب كل البشريّة.

ثانيًا: قلنا أن القديس متَّى الإنجيلي إذ يقدِّم لنا النسب قبل أحداث الميلاد، حيث أخلى كلمة الله ذاته بالتجسُّد، جاء النسب تنازليًّا من إبراهيم حتى يوسف خطيب مريم، أما في إنجيل القديس لوقا فجاء

النسب بعد عماد السيِّد حيث فيه رفعنا إلى البنوَّة لله لذلك جاء النسب تصاعديًا من يوسف حتى آدم "ابن الله".

يقول العلامة أوريجينوس: [إبتدأ متَّى بذكر الأنساب مبتدئًا بإبراهيم ليصل إلى القول: "أمَّا ولادة يسوع فكانت هكذا" لأنه يهتم ويفرح بذلك الذي جاء إلى العالم... أما لوقا فيصعد بالأنساب ولا ينزل بها، فإنه إذ تحدَّث عن عِماده اِرتفع (بنا) إلى الله نفسه[164].]

يقول **القدِّيس أمبروسيوس**: [لم يذكر لوقا الأنساب في البداية، بل بعد حادثة العماد، إذ أراد أن يُظهر بذلك أن الله هو أبونا جميعًا بالمعموديّة، كما أكَّد أن المسيح أتى من قِبل الله (الآب) بحسب نسبه، مُظهِرًا أنه ابنًا للآب بالطبيعة وبالنعمة وبالجسد (إذ جاء من نسل آدم ابن الله)، وقد أوضح البُنوَّة الإلهيّة بشهادة الآب: "هذا هو ابني الحبيب الذي به سُررت".]

لنفس السبب يكرِّر القديس متَّى البشير كلمة "وُلد"، قائلاً مثلاً "إبراهيم وَلد" إسحق... أما الإنجيلي لوقا فيكرِّر كلمة "ابن"...، فالأول يُعلن تسلُّل الخطيّة إلينا خلال الولادات البشريّة، وقد جاء السيِّد الذي بلا خطيّة يحمل خطايا الأجيال كلها، أما القديس لوقا فيرفعنا إلى البُنوَّة لنبلغ "البُنوَّة لله".

ثالثًا: الاختلاف بين الأسماء المذكورة في الإنجيلين يرجع إلى اِستخدام أحدهم النسب الطبيعي حسب الجسد، والآخر حسب الناموس، كأن ينسب الطفل لوالدين أحدهما أبوه حسب الطبيعة والآخر حسب الشريعة. ففي الشريعة إن مات رجل بلا أولاد تتزوَّج امرأته وليَّها، ويكون الولد الأول منسوبًا للميِّت حسب الشريعة.

كما أوضح **القدِّيس أمبروسيوس** أن الإنجيلي متَّى ذكر النسب من جهة سليمان أما الإنجيلي لوقا فمن جهة ناثان، الأول أراد تأكيد نسبه الملوكي والثاني نسبه الكهنوتي: [فهو مَلِك بالملوك وكاهن بالكهنة، لكن مُلكه إلهي وكهنوتُه فائق، ولهذا السبب أيضًا صار الثور رمز الإنجيلي لوقا لأنه تكلَّم كثيرًا عن الكهنوت.

رابعًا: يرى **العلامة أوريجينوس**[165] أن القديس متَّى أورد أسماء نساء خاطئات وأمميَّات في الأنساب، لأنه جاء يحمل خطايانا ولا يستنكف من نسبه لأحد، أما القديس لوقا فإذ ذكر الأنساب بعد العماد لا نجد أسماء نساء خاطئات، إذ يريد أن يرفع الكل فوق مستوى الضعف.

تحدّثنا قبلاً كيف يريد الله في الكل "رجال ونساء" أن يكونوا رجالاً لا من جهة الجنس، وإنما من جهة الرجولة أو النُضج الروحي، بلا تدليل النساء ولا ضعف الأطفال.

خامسًا: يرى **العلامة أوريجينوس** أن قول الإنجيلي **"ولما ابتدأ يسوع كان له نحو ثلاثين سنة، وهو على ما كان يظن ابن يوسف"** [23]. يذكرنا بيوسف بن يعقوب حينما بلغ حوالي الثلاثين من عمره (تك 12: 2) حيث تحرَّر من السجن وصار وكيلاً لفرعون على مخازن القمح يقوم بتوزيعها في وقت الجوع، هكذا السيِّد المسيح إذ يحمل مخازن القمح الروحي من كلمة الشريعة وكتابات الأنبياء، يفيض على تلاميذه الجائعين ليُشبعهم روحيًا من القمح الجديد بلا خمير عتيق!

والمجد لله دائما